

Den personlige integritet kan derimod skades ved almindelig offentlighed om personlige forhold. Dette hensyn er således på samme tid et argument for partsoffentlighed, men mod almindelig offentlighed. Hensynet til den personlige integritet fører til, at oplysninger om private personlige forhold undtages fra almindelig offentlighed, men oplysninger om, hvordan arbejdet udføres af personer i offentlige stillinger og hverv, bør ikke kunne undtages, medmindre der herved gives oplysninger om bagvedliggende personlige forhold, f.eks. sygdom, alkoholmisbrug og lignende.

Afvejning af modstående hensyn

Naturligvis må disse generelt formulerede, ideelle hensyn vige på nogle områder, hvor forvaltningens mulighed for at varetage sine opgaver nødvendiggør hemmeligholdelse. Men ved afgrænsningen af, hvad offentlighed og parter kan få indsigt i, bør man konstant have afvejningen for øje. På den ene side: er der tungtvejende grunde til hemmeligholdelse af netop denne dokumenttype af hensyn til beskyttelse af embedsmænd, implicerede borgere, den politiske beslutningsproces m.v.? På den anden side: hvor tungt vejer hensynet til offentlighedens kontrol mod det offentliges virksomhed og den berørte borgers ønske om at kende grundlaget for en truffen afgørelse?

Revisionsudvalget hæfter sig på mange punkter ved effektivitetsovervejelser – er dette eller hint offentlighedens ønske foreneligt med kravet om, at forvaltningen virker effektivt? Vi mener, at offentlighedsprincippet gennemførelse kun i meget få tilfælde er belastende for en effektiv administration. Når hensynet til en korrekt og hensynsfuld sagsbehandling inddrages i effektivitetsbegrebet, vil offentlighedens og parters adgang til aktindsigt tværtimod typisk være effektivitetsfremmende.

Det er vores opfattelse, . . . at revisionsudvalget ikke har lagt tilstrækkelig vægt på de hensyn, der taler for offentlighed. Det har ført til, at revisionsudvalget foreslår nogle lovændringer, som repræsenterer klare tilbageskridt i forhold til den nugældende retstilstand. Vi mener derimod, at der på nogle områder er grund til at gå videre i retning af at sikre offentligheden/parters adgang til aktindsigt.«

Afvigelser i forhold til justitsministerens lovforslag

Forslagsstillerne har i modsætning til justitsministeren bevaret ordningen fra den nugældende offentlighedslov, således at loven indeholder både regler om almindelig offentlighed og partsoffent-

lighed. Justitsministeren foreslår, at partsoffentlighedsreglerne placeres i forvaltningsloven, men det bevirker, at lovreglerne bliver mindre overskuelige, fordi parter også bliver nødt til at kigge i offentlighedsloven. De foreslåede partsoffentlighedsregler i forvaltningsloven omfatter kun afgørelsessager. I andre tilfælde gælder offentlighedsloven også for parter, ligesom den nye regel vedrørende »personlige forhold« er placeret i offentlighedsloven. Da reglerne om parters og almenhedens ret til aktindsigt til dels er sammenfaldende, mener forslagsstillerne, at det er nemmest og mest overskueligt at have dem i en enkelt lov, så meget mere som borgerne netop er ved at vænne sig til, at offentlighedsloven handler om aktindsigt.

Lovens anvendelsesområde: forslagsstillerne finder, at en række områder uden for den offentlige forvaltning har så stor samfundsmæssig betydning, at de må omfattes af offentlighedsloven. En række offentlige opgaver bliver varetaget af selskaber og lignende, der i juridisk forstand er private virksomheder, men der er de samme behov for offentlighed som ved formel offentlig forvaltning. I modsætning til justitsministerens forslag finder forslagsstillerne, at anvendelsesområdet skal fastlægges i loven og ikke overlades til ministerens bestemmelser.

Ved lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 3, sikres, at f.eks. Kommunernes Landsforening, Amdrårdsforeningen, Kommunekemi, Kommunedata og arbejdsløshedskasserne bliver omfattet. Nr. 2 er nødvendig, fordi der her er tale om, at finansieringen hovedsagelig sker ved brugerbetaling. Nr. 2 er i øvrigt i overensstemmelse med et beslutningsforslag fremsat af det radikale venstre i folketingsåret 1983–84 (2. samling), (se Folketingstidende 1983–84 (2. samling), forhandlingerne sp. 3651 og 5698 samt tillæg A sp. 3849).

Endelig har forslagsstillerne lagt vægt på så vidt muligt at undgå de mange ministerbemyndigelser, der er karakteristiske for justitsministerens lovforslag. Det forekommer forslagsstillerne principielt vigtigt, at folketinget fastlægger vilkårene for offentlighedens kontrol med forvaltningen.

Sammenfattende bemærkes, at forslagsstillerne opfatter dette lovforslag som en klar udvidelse og konkretisering af offentlighedsprincippet i modsætning til justitsministerens lovforslag, der indebærer betydelige uklarheder og indskrænkninger i den demokratiske kontrol med forvaltningen. I de følgende bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser vil der nærmere blive redegjort herfor.